

UDTALELSE PÅ BAGGRUND AF LANDSRETTENS
DOM I INJURIESAGEN MELLEM NIELS HARRIT
OG WEEKENDAVISEN

Østre Landsret stadfæstede i sin afgørelse af d. 27. marts Byrettens dom i injurienesagen mellem Niels Harrit og Weekendavisen med flg. begrundelse:

”Landsretten finder, at Søren K. Villemoes’ kritiske og provokatoriske bemærkninger i den omhandlede, relevante sammenhæng må forstås som Søren K. Villemoes’ syn på indholdet af Niels Harrits og andres opfattelser og dermed en karakteristik af deres meninger uden tillige at indeholde en vurdering af Niels Harrits subjektive forhold. Anvendelsen af udtrykket ”tosser” kan derfor hverken isoleret set eller i sammenhæng med henvisningen til ”kreationistisk plattenslageri” og ”Holocaust-benægtermiljøet” anses for at udgøre en overtrædelse af straffelovens § 267, 1. led, om fornærmelige ord, som fortolket i lyset af artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.”

Denne afgørelse giver anledning til forundring.

I en lægmands optik synes Landsretten at fravige praksis i tilsvarende sager på to punkter.

For det første har afgørelser i tidligere sager – nationale, såvel som sager ved Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – fundet sin afgørelse med udgangspunkt i tilstedeværelsen eller fraværelsen af *et faktiskt grundlag* for de æreskrænkende udtalelser.

Søren Villemoes og Weekendavisen havde pligt til at fremlægge det *faktuelle grundlag* for at kalde mig ”tosse” og klassificere mig med ”kreationistiske plattenslagere” og ”holocaust-benægtere”.

Denne bevisbyrde har de ikke kunnet løfte, men Landsretten har ikke taget hensyn hertil.

For det andet betoner Landsretten selv betydningen af ”den relevante sammenhæng” uden at forholde sig til, at min person absolut intet havde med

sammenhængen at gøre. I Weekendavisens artikel bliver jeg med navns nævnelse brugt som personificeringen af den "galskab", der indgår i artiklens overskrift. Det er derfor vanskeligt at forstå Landsrettens konklusion om, at Søren Villemoes' udtalelse ikke indeholder "en vurdering af Niels Harrits subjektive forhold".

I videnskaben drager man *konklusioner* på baggrund af observationer og data. I retten blev det således demonstreret og understøttet af dokumenter samt vidnesbyrd fra arkitekt Jan Utzon, at den officielle forklaring på sammenstyrtningen af World Trade Centers skyskrabere er i modstrid med erfaringen og de mest elementære naturlove, som de blev formulerede af Galileo Galilei og Isaac Newton.

Der er hverken tale om "opfattelser" eller "meninger".

Det ville have været korrekt, hvis Landsretten havde skrevet, at Søren Villemoes' udtalelse ikke indeholder en vurdering af Niels Harrits objektive, videnskabelige konklusioner.

Den personlige skuffelse over resultatet overlejres af bekymringen for den offentlige debat, som straffelovens § 267 tager sigte på at beskytte. Hvis det er lovligt at skrive hvad som helst, om hvem som helst, hvor som helst, uden at der behøver at være det mindste om snakken, bliver den saglige meningsudveksling nemt offer for irrationelle injurier.

Uden en redelig, rimelig og anstændig omgangstone i pressen vil den aldrig kunne leve op til sin rolle som demokratiets vagthund.

Niels Harrit, lic. scient.

Dragør

Teksten til Niels Harrits procedure i Landsretten kan læses her:

<https://www.facebook.com/Niels.Harrit.appreciation.society/posts/10153171449174154>